

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200734
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220200734.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobkyne: H. Š., R.. XX.XX.XXXX, D. J. XX, XXX XX J., zast. Mgr. Ondrej Barna, advokát so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.361,65 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.361,65 Eur, odo dňa 25.04.2020 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytnutí pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX z 19.03.2012 uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., Hlava 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta v § 1 v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,00 Eur v prípade prvej upomienky a 12,00 Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o poskytnutí pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX z 19.03.2012 uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., Hlava 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta v § 2 v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,00 Eur“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa v žalobe doručenej tunajšiemu súdu dňa 23.04.2020 uviedla, že so žalovaným ako veriteľom uzatvorila ako dlžník dňa 19.03.2012 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol úver v sume 3.270,00 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 94,37 Eur, s úrokovou sadzbou 21,78 %, RPMN vo výške od 25,30 % do 26,50 %, priemernou RPMN vo výške 18,77 %. Žalobkyňa zastávala názor, že predmetná zmluva nespĺňala všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 19.03.2012 (ďalej „zákon č. 129/2010 Z. z.“ aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), keďže neobsahovala údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c), f), j) a k) citovaného zákona. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona je potom poskytnutý úver potrebné

považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe toho sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.361,65 Eur ako rozdielu medzi prijatými platbami v sume 4.631,65 Eur a poskytnutým úverom v sume 3.270,00 Eur. Okrem toho žalobkyňa žiadala o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky tak, ako vyplýva z výroku II. tohto rozsudku, čo odôvodnila tým, že je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť pri vymáhaní pohľadávky a ktoré si žalovaný určil pevnou sumou vopred. Žalobkyňa tiež žiadala o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky tak, ako vyplýva z výroku III. rozsudku s odôvodnením, že ona si so žalovaným individuálne nedojednala zmluvnú pokutu, pričom toto dojednanie je obsahovou súčasťou úverových podmienok spísaných malým písmom. Žalobkyňa si tiež uplatnila nárok na náhradu trov konania.

2. K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 15.07.2020. Vo vyjadrení vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne, a to s poukazom na to, že dňa 15.06.2016 žalobkyňa realizovala poslednú úhradu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa podala žalobu dňa 23.04.2020, žalovaný považoval jej nárok za premlčaný v subjektívnej a objektívnej premlčacej dobe. Žalovaný tiež uviedol, že v jeho prípade nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, pretože platby od žalobkyne prijímal oprávnené na základe platne uzavretej zmluvy. Žalobkyni nemohla vzniknúť pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo ani k plneniu bez právneho dôvodu, ani k plneniu z neplatného právneho úkonu, ani k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Posúdenie zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov samotnou žalobkyňou nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/3/2009 zo dňa 22.04.2009. Preto nárok žalobkyne považoval za neopodstatnený. Žalovaný tiež vyslovil presvedčenie, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Poplatky za upomienky nie sú zmluvnou podmienkou, ktorá sa aplikuje vždy. Nastáva až v dôsledku porušenia povinností zo strany klienta, ktorý bol o tom vopred upozornený. Prvá upomienka dokonca nie je spoplatnená vôbec. Vzhľadom k výške čerpaného bezúčelového úveru v sume 3.270,00 Eur, žalovaný nepovažuje výšku upomienok za neprijateľnú z dôvodu ich neprimeranosti. Skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu v žiadnom prípade neznamena, že v prípade neplnenia zmluvných povinností zo strany klienta - spotrebiteľa sú automaticky vylúčené akékoľvek sankcie. Sankcie ako upomienky a zmluvné pokuty sú zákonom aprobované, je ohraničená len ich výška, a to v § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Na základe toho žalovaný navrhol, aby súd žalobu vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zamietol.

3. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 19.04.2021, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného, pretože v opačnom prípade by to znamenalo, že v čase, keď zaplatila splátku, ktorou uhradila už sumu nad poskytnutú istinu, mala vedomosť o tom, že splátku platiť nemala. Ak by to vedela, nad sumu poskytnutej istiny by nebola zaplatila ani jednu splátku. Podstatou správneho výkladu inštitútu subjektívnej premlčacej doby je akceptovanie toho, že zákonodarcu vyžaduje konkrétnu znalosť skutočností, na úkor koho sa mal niekto obohatiť, že vôbec bezdôvodné obohatenie vzniklo a čo je jeho podstatou, resp. kto sa na jeho úkor mal bezdôvodne obohatiť. Žalobkyňa uviedla, že vedomosť o tom, že by mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, získala až po tom, čo jej bola zo strany právneho nástupcu žalovaného zaslaná úverová história zo dňa 09.01.2020, s ktorou navštívila občianske združenie HOOS dňa 16.01.2020 a kde jej bolo oznámené, že v danom prípade ide o zjavne bezdôvodné obohatenie. Podľa nej platby, ktoré zaplatila nad sumu poskytnutého úveru, sú platbami, ktoré pri náležitej starostlivosti a dodržaní právnych predpisov žalovaný nemal žiadať a nemal ich ani prijať a ak ich prijal, mal ich vrátiť, čo doposiaľ neurobil.

4. K vyjadreniu žalobkyne zaujal argumentáciu žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 28.04.2021, v rámci ktorej zotrval na vznesenej námietke premlčania.

5. Súd vo veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili v dňoch 19.04.2021 a 31.05.2021.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, a to Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver, prehľadom platieb a úhrad, úverovou zmluvou zo dňa 19.03.2012, oznámením spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, písomnými vyjadreniami strán sporu a prednesom právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní.

7. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe a doplnil, že úverová zmluva obsahuje nedostatok spočívajúci v RPMN uvedenej v určitom rozsahu, čo je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora. Z uvedeného dôvodu je potrebné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a vzhľadom na to, že žalobkyňa uhradila v prospech žalovaného sumu 5.086,02 Eur s tým, že úver jej bol poskytnutý v sume 3.270,00 Eur, nad rámec plnila sumu 1.816,02 Eur, od ktorej je potrebné odpočítať sumu 454,37 Eur, ktorú si účtovala spoločnosť KRUK, pričom túto sumu si žalobkyňa voči žalovanému

neuplatňuje. To znamená, že žalobkyňa žiada vydať bezdôvodné obohatenie v sume 1.361,65 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, právny zástupca poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn.: 9C/137/2016 z 03.10.2016, v ktorom súd konštatoval neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok. Okrem toho poukázal na prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 20.01.2020, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa sa o nedostatkoch v zmluve, s ktorými je spojená bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru dozvedela dňa 16.01.2020. Následne v apríli 2020, teda v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, podala žalobu. Pokiaľ ide o reštitučné nároky spotrebiteľov, podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C 485/2019 zo dňa 22.04.2021 je potrebné, aby vnútroštátna právna úprava zaručovala lehotu na podanie týchto nárokov dlhšiu ako 3 roky, pretože v opačnom prípade je takáto vnútroštátna právna úprava v rozpore so smernicou, ako aj so zásadou efektivity. Preto podľa právneho názoru právneho zástupcu žalobkyne je na mieste aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu dobu. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, tieto už boli viacnásobne súdmi za neprijateľné vyhlásené. Keďže tieto zmluvné podmienky zaväzujú žalobkyňu a žalovaný si kedykoľvek môže žiadať tieto plnenia, navrhol, aby súd žalobe aj v tejto časti vyhovel. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania.

8. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 19.03.2012 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver v sume 3.270,00 Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 94,37 Eur až do celkovej čiastky 5.556,60 Eur, s úrokovou sadzbou 21,78 %, RPMN vo výške od 25,30 % do 26,50 %, priemernou hodnotou RPMN vo výške 18,77 %, lehotou splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci a neuvedeným termínom splatnosti splátok. Spôsob poskytnutia úveru bol dojednaný bankovým prevodom klientovi.

9. Súd ďalej zistil, že v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver, je v Hlave 4. Plnenie z úverovej zmluvy obsiahnuté dojednanie, že úver je klientovi poskytnutý v okamihu prijatia finančnej čiastky v hotovosti v danej výške alebo tretím dňom odo dňa odoslania predmetnej čiastky z účtu spoločnosti na bankový účet určený klientom za týmto účelom v ÚZ.

10. Z Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver, Hlava 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, je v § 1 obsiahnuté dojednanie: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,00 Eur v prípade prvej upomienky a 12,00 Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky“. V § 2, Hlava 18. označených úverových podmienok je dojednanie: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,00 Eur“.

11. Listom zo dňa 09.01.2020 spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., žalobkyňi zaslala kópiu pôvodnej dokumentácie a prehľad platieb pôvodnému veriteľovi k zmluve č. XXXXXXXXXXXX.

12. Z prehľadu platieb pôvodnému veriteľovi (č.l. 9) súd zistil, že žalobkyňa z poskytnutého úveru vo výške 3.270,00 Eur na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uhradila v prospech žalovaného celkovo sumu 5.086,02 Eur a v prospech jeho právneho nástupcu sumu 454,37 Eur.

13. Z Prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov zo dňa 20.01.2020 vyplýva, že toto združenie informovalo žalobkyňu o tom, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe toho jej bolo oznámené, že sa voči žalovanému môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.361,65 Eur.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného k 19.03.2012 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

24. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

29. Súd konštatuje, že medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvného vzťahu, výška poskytnutého úveru, či úhrada žalobkyne v prospech žalovaného. Medzi stranami bola, a to vzhľadom na vnesenú námietku premlčania, sporná otázka opodstatnenosti nároku, keďže žalovaný tvrdil, že nárok je premlčaný v rámci dvojročnej subjektívnej a trojročnej objektívnej premlčacej doby. Sporným bolo aj tvrdenie žalobkyne o neprijateľnosti zmluvných podmienok, keďže žalovaný toto tvrdenie popieral.

30. Súd uvádza, že naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je daný priamo v § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a vyplýva aj z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (k tomu pozri napr. aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/26/2016 zo dňa 28.2.2017). V naznačených súvislostiach považuje súd za potrebné poukázať aj na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom

úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba) poukazuje na § 137 písm. c) a d) CSP. Vychádzajúc z uvedeného súd zastáva názor, že určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky sa môže spotrebiteľ domáhať samostatnou žalobou alebo spolu so žalobou na plnenie, pričom naliehavý právny záujem je tu daný v záujme spotrebiteľa ako slabšej strany, je daný judikatúrou predovšetkým Krajského súdu v Prešove a vyplýva aj z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj z § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.

31. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako veriteľ (dodávateľ) pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalobkyne v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

33. Žalovaný namietal, že nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 1.361,65 Eur s prísl. považuje za premlčaný, keďže žalobkyňa uhradila poslednú splátku dňa 15.06.2016, a teda dvojročná subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 15.06.2018 a trojročná objektívna premlčacia doba uplynula dňa 15.06.2019, pričom žalobkyňa podala žalobu dňa 23.04.2020.

34. Práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa môže oprávnený subjekt domáhať len v rámci plynutia tak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu. Subjektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom zákon rozlišuje 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu a 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, pričom ich aplikácia na ten-ktorý prípad závisí od charakteru vzniku bezdôvodného obohatenia. V prípade, ak ide o neúmyselné bezdôvodné obohatenie, je potrebné aplikovať 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. V zásade však pre obe dĺžky objektívnych premlčacích dôb platí, že začínajú plynúť odo dňa, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu.

35. V nadväznosti na uvedené súd konštatuje, že žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto je zaň zodpovedný, dozvedela preukázateľne dňa 16.01.2020, keď navštívila Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, čo vyplýva z jeho prehlásenia zo dňa 20.01.2020. Na podporu uvedeného záveru súd považuje za významné poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 430/2018 zo dňa 05.12.2018.

36. Vo vzťahu k plynutiu oboch premlčacích dôb súd poukazuje na to, že oprávnený sa môže domáhať svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia len v rámci plynutia oboch lehôt. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu. Subjektívnu premlčaciu dobu je potrebné odvíjať od toho, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela o bezdôvodnom obohatení, t.j. v danom prípade od 16.01.2020. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je subjektívna premlčacia doba dvojročná, a teda v zmysle vyššie uvedeného by subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 16.01.2022. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 23.04.2020, je potrebné konštatovať, že bola podaná v rámci plynutia subjektívnej premlčacej doby.

37. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že zákon explicitne rozlišuje medzi začiatkom plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, pretože v čase, kedy bezdôvodné obohatenie reálne vznikne, nemusí mať oprávnený (ten na koho úkor bezdôvodné obohatenie vzniklo) vedomosť o jeho vzniku.

38. Občiansky zákonník rozlišuje dve dĺžky objektívnych premlčacích dôb, pričom ich aplikácia na ten-ktorý prípad je podmienená charakterom získania bezdôvodného obohatenia, teda je potrebné skúmať, či bezdôvodné obohatenie vzniklo úmyselne alebo neúmyselne. Občiansky zákonník však vôbec nešpecifikuje, čo je potrebné rozumieť pod úmyselným alebo neúmyselným konaním, preto z hľadiska právnej teórie je potrebné vychádzať z právnej úpravy úmyselného a neúmyselného zavinenia, ktoré sú definované v Trestnom zákone. O priamy úmysel ide vtedy, keď ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane uzročený. Pre oba prípady je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnené obohatil o tom, že svojím konaním získava alebo môže získať hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria. Dôležitým pre aplikovanie konkrétnej dĺžky objektívnej premlčacej doby je tak posúdenie charakteru vzniku, resp. získania bezdôvodného obohatenia.

39. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 12CoCsp/1/2021 zo dňa 27.05.2021 odvolávajúci sa na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 219/2019 zo dňa 21.10.2020, sp. zn. 1Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018 konštatoval, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch, samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa, preto je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu.

40. Súd zastáva názor, že žalovaný je dlhoročným poskytovateľom spotrebiteľských úverov. Je nepochybné, že ako podnikateľ v tejto oblasti je povinný koncipovať zmluvné dojednania v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Z § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a musí obsahovať aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Neuvedenie týchto náležitostí v zmluve zákon podľa § 11 ods. 1 písm. a) spája s účinkami bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Ak teda žalovaný uvedené predpoklady v zmluve neuviedol, vedel a bol s tým uzročený, že od žalobkyne môže požadovať len plnenie zodpovedajúce výške poskytnutého úveru. Žalovaný mal vedomosť o existencii právnej normy, ktorá pojednáva o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, pretože uverejnením právneho predpisu v Zbierke zákonov sa prezumuje, že táto skutočnosť sa stane známa všetkým, ktorých sa týka, o to viac podnikateľa, ktorý na základe tejto právnej normy postupuje pri vykonávaní svojej podnikateľskej činnosti. Z konania žalovaného mimo rozumných pochybností vyplýva minimálne nepriamy úmysel bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne. Z toho plynie záver, že v danom prípade je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

41. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej súd uvádza, že podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné jej plynutie odvíjať od momentu, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa splácala úver v prospech žalovaného postupnými splátkami, plynutie desaťročnej objektívnej premlčacej doby je potrebné posudzovať pre každú takúto splátku samostatne. Žalobkyňa splátky uhrádzala v období od 20.04.2012 do 12.10.2016. Pokiaľ ide o prvú platbu, tá bola realizovaná dňa 20.04.2012, čo znamená, že pre túto splátku by objektívna premlčacia doba uplynula dňa 20.04.2022. S poukazom na podanie žaloby dňa 23.04.2020 boli všetky splátky realizované v rámci desaťročnej objektívnej premlčacej doby.

42. Súd konštatuje, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN. Uvedený údaj o RPMN neobsahuje jednotnú hodnotu, ale je uvedený v rozpätí sadzby „od - do“. Uvedenie RPMN v naznačenej forme a podobe nezodpovedá dikcii citovaného zákonného ustanovenia. Okrem toho zmluva neobsahuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

43. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 vyslovil názor: „Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. (...) Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. (...) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých

pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

44. Vzhľadom na to, že posudzovaná zmluva nespĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch [§ 9 ods. 2 písm. j)], súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov.

45. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že žalovanému zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalobkyňa reálne čerpala titulom úveru po odpočítaní toho, čo mu uhradila. Žalobkyňa v danej veci z poskytnutého úveru vo výške 3.270,00 Eur na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uhradila v prospech žalovaného a jeho právneho nástupcu celkovo sumu 5.086,02 Eur. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže žalovaný prijal plnenie bez právneho dôvodu. Žalobkyňa si voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia uplatnila nárok vo výške 1.361,65 Eur (5.086,02 Eur - 3.270,00 Eur - 454,37 Eur, ktorú sumu uhradila právnenému nástupcovi žalovaného), ktorý súd posúdil ako dôvodný a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni uvedenú sumu spolu s príslušenstvom.

46. Žalobkyňa žiadala, aby jej súd priznal aj úrok z omeškania v sadzbe 5,00 % ročne od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému, k čomu došlo dňa 03.07.2020. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka bol žalovaný povinný plniť dňa 04.07.2020 a keďže neplnil, od 05.07.2020 sa dostal do omeškania. Súd nároku žalobkyne aj čo do úroku z omeškania vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.361,65 Eur s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. od 05.07.2020 do zaplatenia. Požadovaná výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže základná úroková sadzba ECB k 05.07.2020 predstavovala 0,00 %, čo pri navýšení o 5 percentuálnych bodov predstavuje 5,00 % ročne.

47. Pokiaľ ide o zmluvné dojednanie, podľa ktorého v prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,00 Eur v prípade prvej upomienky a 12,00 Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky, súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V súvislosti s uvedeným súd uvádza, že uplatnenie týchto nárokov je potrebné hodnotiť ako snahu dodávateľa - žalovaného sledovať výsostne svoje záujmy v podobe účtovania ďalšej sankcie pre prípad omeškania spotrebiteľa, pričom žalobkyni ako spotrebiteľovi sa tým nedostalo žiadnej protihodnoty, žiadneho reálneho plnenia. Uplatňovanie takýchto neprímeraných poplatkov je tak možné považovať za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 neplatnou zmluvnou podmienkou. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

48. Obdobný záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné aplikovať aj na dojednanie o tom, že v prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,00 Eur. Toto dojednanie je súčasťou úverových podmienok, ktoré sú štandardne predkladané v zmluvných vzťahoch zo strany dodávateľa neurčitému počtu klientov v rozhodnom období. Je obvyklé, že spotrebiteľ obsah týchto zmluvných podmienok žiadnym podstatným spôsobom neovplyvňuje. Pritom základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

49. Súd je toho názoru, že dohodnutá zmluvná pokuta vôbec nereaguje na konkrétne okolnosti prípadu a vôbec nediferencuje prípady krátkodobého omeškania spotrebiteľa po dobu niekoľkých dní a prípadného dlhšieho omeškania po vzniku splatnosti jeho záväzku. Nereflektuje ani na rozsah omeškania spotrebiteľa, resp. na výšku omeškaného plnenia. Zmluvná pokuta nereflektujúca na charakter, rozsah a závažnosť porušenej povinnosti je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednanie ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľských zmluvách.

50. Na základe toho súd vo výroku rozsudku II. a III. určil neprijateľnosť uvedených zmluvných dojednaní.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, čo znamená úplný úspech na strane žalobkyne, ktorá má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

52. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.). Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.